

LJN: BV2219, Rechtbank 's-Hertogenbosch , 01/840352-11

Datum 02-02-2012

uitspraak:

Datum 02-02-2012

publicatie:

Rechtsgebied: Straf

Soort procedure: Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie: Slaan met een intact bierglas tegen oor/de zijkant van het gezicht levert geen poging doodslag op. Bewezen verklaard is zware mishandeling. Opgelegd wordt een gevangenisstraf voor de duur van 10 maanden waarvan 5 maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren en verdachte dient schade te vergoeden. De rechtbank heeft in de strafmaat o.a. rekening gehouden met de omstandigheid dat van de zijde van het slachtoffer voorafgaand aan het strafproces veelvuldig de publiciteit is gezocht.

Vindplaats(en): Rechtspraak.nl

Uitspraak

vonnis

RECHTBANK 'S-HERTOGENBOSCH

Sector Strafrecht

Parketnummer: 01/840352-11

Datum uitspraak: 02 februari 2012

Vonnis van de rechtbank 's-Hertogenbosch, meervoudige kamer voor de behandeling van strafzaken, in de zaak tegen

[verdachte]]

geboren te [geboorteplaats] op [geboortedatum] 1984,

wonende te [woonplaats] [adres].

Dit vonnis is op tegenspraak gewezen naar aanleiding van het onderzoek ter terechtzitting van 19 januari 2012.

De rechtbank heeft kennisgenomen van de vordering van de officier van justitie en van hetgeen van de zijde van verdachte naar voren is gebracht.

De tenlastelegging.

De zaak is aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 13 december 2011. Aan verdachte is ten laste gelegd dat:

1.

hij op of omstreeks 13 februari 2011 te Uden ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om opzettelijk [slachtoffer 1] van het leven te beroven, met dat opzet met kracht (met een zwaaiende beweging) [slachtoffer 1] met een glas op/tegen zijn oor en/of de rechterzijkant van zijn gezicht geslagen, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;
(Artikel 287 jo 45 Wetboek van Strafrecht)

Subsidiair althans, indien het vorenstaande niet tot een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 13 februari 2011 te Uden aan een persoon genaamd [slachtoffer 1], opzettelijk zwaar lichamelijk letsel
(letsel aan de voorhoofdstak van de rechter aangezichtszenuw waardoor de rechter wenkbrauw niet goed omhoog kan worden bewogen en/of een beschadigde zenuw en/of een blijvend litteken bij/op het oor en/of de zijkant van het gezicht), heeft toegebracht, door deze opzettelijk met kracht (met een zwaaiende beweging) met een glas op/tegen zijn oor en/of de rechterzijkant van zijn gezicht te slaan;
(artikel 302 Wetboek van Strafrecht)

meer subsidiair althans, indien het vorenstaande niet tot een veroordeling mocht of zou kunnen leiden:

hij op of omstreeks 13 februari 2011 te Uden ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen misdrijf om aan een persoon genaamd [slachtoffer 1], opzettelijk zwaar lichamelijk letsel toe te brengen, met dat opzet met kracht (met een zwaaiende beweging) [slachtoffer 1] met een glas op/tegen zijn oor en/of de rechterzijdig kant van zijn gezicht geslagen, terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;
(Artikel 302 jo 45 Wetboek van Strafrecht)

De formele voorvragen.

Bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de dagvaarding geldig is. De rechtbank is bevoegd van het tenlastegelegde kennis te nemen en de officier van justitie kan in zijn vervolging worden ontvangen. Voorts zijn er geen gronden gebleken voor schorsing van de vervolging.

Vaststaande feiten.

Op 13 februari 2011 waren verdachte¹ en aangever [slachtoffer 1]² in de uitgaansgelegenheid "Ons Caffeej" te Uden. Verdachte heeft aangever daar met zijn linkerhand, waarin hij een bierglas vasthad, geslagen op het moment dat aangever en zijn vriend [vriend van verdachte] van verdachte weglieden³. Verdachte heeft aangever met het glas geraakt aan de rechterzijde van zijn gezicht ter plaatse van het oor⁴. Daarna heeft verdachte het bierglas, dat op dat moment stuk was, weggezet⁵. Door de slag met het glas is er een snij/scheurverwonding door het onderste gedeelte van het oor van aangever, uitbreidend naar de slaap, ontstaan⁶. Daarnaast is door de slag de voorhoofdstak van de rechter aangezichtszenuw van aangever beschadigd, waardoor aangever zijn rechter wenkbrauw niet (goed) kan oplichten⁷.

Het standpunt van de officier van justitie.

De officier van justitie acht de primair ten laste gelegde poging doodslag bewezen. Hij stelt daartoe dat verdachte door met een glas doelbewust tegen hoofd van aangever te slaan voorwaardelijk opzet heeft gehad op de dood van aangever. Volgens de officier van justitie maakt het daarbij niet uit of het glas op het moment van het slaan heel of stuk was omdat in beide situaties het risico groot is dat een nabijgelegen hals(slag)ader met fatale afloop wordt geraakt.

Het standpunt van de verdediging.

De raadsman heeft vrijspraak bepleit van de primair ten laste gelegde poging doodslag. Volgens hem is er geen sprake van voorwaardelijk opzet omdat het slaan met een glas tegen het hoofd of gezicht niet levensbedreigend is en er dus geen aanmerkelijke kans op de dood was. Daarbij heeft de raadsman er op gewezen dat niet bewezen kan worden dat het glas al stuk was voordat verdachte daarmee sloeg. Voor zover er wel sprake was van een aanmerkelijke kans op de dood dan had verdachte daarvan geen wetenschap, althans heeft verdachte die kans niet bewust aanvaard, aldus de raadsman.

Ook heeft de raadsman vrijspraak bepleit van de subsidiair ten laste gelegde zware mishandeling.

Volgens de raadsman kan het letsel van aangever niet als zwaar gekwalificeerd worden. Er is volgens hem geen zicht op het huidige beeld van het letsel en niet staat vast dat er geen uitzicht is op volledig herstel. De raadsman stelt dat uit de voorhanden medische gegevens naar voren komt dat de genezing goed verloopt. Voorts wijst hij er op dat er geen duidelijk beeld wordt gekregen van het litteken van de gehechte wond.

Voor wat betreft de meer subsidiair ten laste gelegde poging tot zware mishandeling heeft de raadsman zich gerefereerd aan het oordeel van de rechtbank.

Het oordeel van de rechtbank.

Poging doodslag ?

Verdachte heeft verklaard dat hij het slachtoffer [slachtoffer 1] eenmaal met een heel bierglas in het gezicht heeft geslagen en dat het glas bij aanraking van het slachtoffer is gebroken⁸. De rechtbank heeft op de videobeelden niet kunnen waarnemen dat het glas reeds voor de slag stuk was of dat het glas heel was en door de slag stuk is gegaan⁹. De door de politie gehoorde getuigen kunnen hierover niets verklaren. De deskundige B. Botler, forensisch arts verbonden aan het NFI heeft op basis van zijn onderzoek, waarbij hij aandacht heeft gegeven aan de aard van het letsel, het gebruik van een dunwandig bierglas door verdachte en de plaats van de verwonding, ook geen uitsluitel kunnen geven. Hij kan niet aangeven welke van beide scenario's het meest waarschijnlijk is¹⁰. Op grond hiervan neemt de rechtbank aan dat de door verdachte geschetste toedracht juist is en derhalve dat

het glas nog niet stuk was voordat verdachte daarmee sloeg, maar dat het is gebroken door de aanraking met het gezicht van het slachtoffer.

Verdachte heeft ter terechtzitting verklaard dat hij zich er niet van bewust was dat hij een glas in zijn handen had op het moment dat hij sloeg. De rechtbank acht deze verklaring niet geloofwaardig aangezien verdachte dit niet eerder heeft verklaard en omdat verdachte ter terechtzitting heeft verklaard dat hij het glas al enige tijd in zijn linkerhand had voordat hij het slachtoffer met een gebalde linkervuist wilde slaan. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verdachte dan bij het samentrekken van zijn linkerhand tot een vuist moeten bemerken dat hij een glas in zijn hand vasthad.

Naar aanleiding van de vraag wat de medische gevolgen hadden kunnen zijn van de slag met het glas (zowel onbeschadigd als kapot) en de mate waarin deze gevolgen zouden kunnen optreden heeft voornoemde deskundige B. Botler het volgende gerapporteerd:

"(...)In het kader van een schermutseling kunnen onverhoedse/onvoorziene bewegingen van het slachtoffer worden verwacht, waardoor de belager de controle over (eventueel bedoelde) insteeklocaties en perforatiediepte kan verliezen. Daardoor bestaat een groot risico dat ook lichaamsdelen in de nabijheid van het feitelijk aangedane gebied geraakt hadden kunnen worden, in casu het hoofd-halsgebied. Het hoofd kent geen oppervlakkige gelokaliseerde organen die bij soortgelijke klieving tot een fataal verloop aanleiding kunnen zijn. Wel is de schade aan een oog zeer wel mogelijk met het risico van blijvende visusstoornissen en blindheid. In de hals bevinden zich direct onder het oor meerdere grote bloedvaten (halsslagader, hals ader) en belangrijke zenuwen op slechts enkele centimeters diepte. Bij een steekletsel ter plaatse kunnen genoemde structuren geperforeerd raken en tot een direct levensbedreigende situatie aanleiding geven(...)"¹¹.

Volgens [chirurg] is de diepte van de wond niet levensbedreigend geweest voor het slachtoffer, maar de plaats wel omdat indien de snee 10 cm lager had gezeten er een levensbedreigende situatie voor het slachtoffer zou kunnen ontstaan¹².

De rechtbank heeft op de videobeelden waargenomen dat verdachte, op het moment dat het slachtoffer [slachtoffer 1] na afloop van de schermutseling wegliep, met een glas in de hand eenmaal met zijn arm een directe en gerichte beweging in de richting van het gezicht van het slachtoffer heeft gemaakt. De rechtbank heeft geen zwaaiende beweging met de arm waargenomen. De rechtbank heeft ook niet waargenomen dat het slachtoffer bemerkte dat hij met het glas zou worden geslagen¹³. Het slachtoffer heeft ook verklaard dat hij eerst op het moment dat hij al een stap in de richting van de uitgang had gezet een harde klap aan de rechterkant van zijn hoofd voelde¹⁴. Hieruit leidt de rechtbank af dat het slachtoffer er niet op bedacht was dat hij met een glas geslagen zou worden. Gelet hierop lag het naar het oordeel van de rechtbank niet voor de hand dat het slachtoffer zich onverhoeds of onvoorzien zou gaan bewegen, zodat verdachte daar geen rekening mee hoefde te houden.

De rechtbank komt dan ook tot de conclusie dat verdachte met zijn linkerhand waarin hij een intact glas vasthield een directe en gerichte beweging in de richting van het gezicht van het slachtoffer heeft gemaakt, dat vitale gedeelten van het lichaam (grote bloedvaten, waaronder de hals(slag)ader) zich 10 cm lager dan de plaats van de verwonding bevonden en dat verdachte niet zonder meer hoefde te verwachten dat het slachtoffer een onverhoedse of onvoorziene beweging zou maken. Deze feiten en omstandigheden, in samenhang en verband bezien, rechtvaardigen naar het oordeel van de rechtbank de conclusie dat er geen aanmerkelijke kans was dat het slachtoffer door het glas dodelijk zou worden getroffen. Er kan daarom geen sprake zijn van voorwaardelijk opzet op de dood.

De rechtbank acht dan ook niet wettig en overtuigend bewezen hetgeen verdachte primair ten laste is gelegd, zodat de verdachte daarvan behoort te worden vrijgesproken.

Zwaar lichamelijk letsel?

Bij beantwoording van de vraag of er sprake is van zwaar lichamelijk letsel wordt het volgende voorop gesteld.

Artikel 82 Wetboek van Strafrecht (Sr) geeft een opsomming van de gevallen die als zwaar lichamelijk letsel moeten worden aangemerkt. Die bepaling laat de rechter evenwel de vrijheid om ook buiten die gevallen het lichamelijk letsel als zwaar te beschouwen indien dat voldoende belangrijk is om naar gewoon spraakgebruik als zodanig te worden aangeduid (zie HR 14 februari 2006, LJN AU8055). Daarbij wegen factoren mee als de aard van het letsel, de noodzaak en aard van het medisch ingrijpen en het uitzicht op (volledig) herstel. Tegen deze achtergrond overweegt de rechtbank als volgt.

Op 13 februari 2011 is het slachtoffer [slachtoffer 1] door een slag met een glas in het gezicht geraakt¹⁵. [chirurg] heeft direct daarna bij het rechteroor een snijwond van 5 cm breed en circa 1 cm diep vastgesteld, waarbij het oor juist boven de oorlel en de wang was doorgesneden¹⁶. Dit blijkt ook uit de zich in het dossier bevindende foto van het letsel¹⁷. Voorts heeft de [chirurg] direct na het incident vastgesteld dat er letsel is aan de voorhoofdstak van de rechter aangezichtszenew, waardoor het slachtoffer zijn rechter wenkbrauw niet goed omhoog kan bewegen. Op 3 oktober 2011 heeft de [chirurg] aan de deskundige B. Botler van het NFI aanvullende medische informatie verstrekt. Daaruit blijkt dat de aangedane zenuw zich in geringe mate lijkt te herstellen en dat een plastisch chirurgische correctie van de wenkbrauw en eventueel van het bovenooglid te overwegen is. De deskundige B. Botler van het NFI heeft vervolgens op 22 november 2011 als blijvende gevolgen van het letsel vermeld dat genezing van de gekliefde aangezichtszenew waarschijnlijk niet volledig zal optreden en dat daarvan spier- en uitvalverschijnselen in het aangezicht het gevolg kunnen zijn. Dit zal volgens hem reden kunnen zijn voor chirurgisch ingrijpen om bijvoorbeeld een goede oogsluiting te kunnen bewerkstelligen. Voorts heeft hij met betrekking tot de hechtwond in het gelaat vermeld dat in meer of mindere mate het litteken zichtbaar zal blijven¹⁸.

Naar het oordeel van de rechtbank is dit letsel naar algemeen spraakgebruik als zwaar aan te merken. Daarbij neemt de rechtbank niet alleen de ernst en de plaats van de verwonding in aanmerking, maar ook het feit dat op 13 februari 2011 direct chirurgisch ingrijpen noodzakelijk was, dat er op 3 oktober 2011 nog geen sprake was van volledig herstel, dat daarop nog steeds geen zicht is en dat waarschijnlijk een nadere chirurgische ingreep noodzakelijk is.

Op grond van de hiervoor vermelde vaststaande feiten en op grond van hetgeen hiervoor met betrekking tot de zwaarte van letsel is overwogen acht rechtbank de subsidiair ten laste gelegde zware mishandeling wettig en overtuigend bewezen. De rechtbank merkt hierbij op dat er gelet op de handelingen van verdachte op zijn minst sprake moet zijn geweest van voorwaardelijk opzet op het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel.

De bewezenverklaring.

Op grond van de feiten en omstandigheden die zijn vervat in de hierboven uitgewerkte bewijsmiddelen, komt de rechtbank tot het oordeel dat wettig en overtuigend bewezen is dat verdachte

op 13 februari 2011 te Uden aan een persoon genaamd [slachtoffer 1], opzettelijk zwaar lichamelijk letsel (letsel aan de voorhoofdstak van de rechter aangezichtszenew waardoor de rechter wenkbrauw niet goed omhoog kan worden bewogen en een beschadigde zenuw en/of litteken bij/op het oor en/of de zijkant van het gezicht), heeft toegebracht, door deze opzettelijk met een glas tegen zijn oor en de rechterzijdant van zijn gezicht te slaan.

Hetgeen meer of anders is ten laste gelegd dan hierboven bewezen is verklaard, is naar het oordeel van de rechtbank niet bewezen. Verdachte zal hiervan worden vrijgesproken.

De kwalificatie.

Het bewezenverklarde levert op het in de uitspraak vermelde strafbare feit.

De strafbaarheid.

Er zijn geen feiten of omstandigheden gebleken die de strafbaarheid van het feit of van de verdachte uitsluiten. Verdachte is daarom strafbaar voor hetgeen te zijnen laste bewezen is verklaard.

Oplegging van straf en/of maatregel.

De eis van de officier van justitie.

De officier van justitie heeft - er van uitgaande dat de primair ten laste gelegde poging doodslag bewezen kan worden - een gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar waarvan 1 jaar voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaren gevorderd. De officier van justitie heeft daarnaast de gevangenneming per datum uitspraak gevorderd. Een kopie van de vordering van de officier van justitie is aan dit vonnis gehecht.

Het standpunt van de verdediging.

Gelet op de bepleite vrijspraken voor het primair en subsidiair tenlastegelegde, het ontbreken van recidive en de gevolgen die verdachte heeft ondervonden als gevolg van acties van de zijde van aangever, heeft de verdediging verzocht om oplegging van een voorwaardelijke straf en een werkstraf.

Het oordeel van de rechtbank.

Bij de beslissing over de straf die aan verdachte dient te worden opgelegd heeft de rechtbank gelet op de aard van het bewezenverklarde en de omstandigheden waaronder dit is begaan, alsmede op de persoon en de persoonlijke omstandigheden van verdachte. Voorts heeft de rechtbank rekening gehouden met de ernst van de door verdachte gepleegde strafbare feiten in verhouding tot andere strafbare feiten, zoals tot uitdrukking komt in het wettelijke strafmaximum en in de straffen die voor soortgelijke feiten worden opgelegd.

Meer in het bijzonder overweegt de rechtbank als volgt.

Het landelijk overleg van voorzitters van de strafsectoren van gerechtshoven en de rechtbanken (LOVS) hanteert als oriëntatiepunt voor de strafmaat in het geval van het toebrengen van middelzwaar letsel met behulp van een wapen een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 7 maanden. Naar het oordeel van de rechtbank is in het onderhavige geval sprake van een vergelijkbare situatie gelet op de aard van het letsel van het slachtoffer [slachtoffer 1] en het gebruik van een bierglas door verdachte.

De rechtbank neemt dit oriëntatiepunt tot uitgangspunt en betreft daarbij de volgende omstandigheden ten nadele en ten voordele van verdachte.

Ten nadele van verdachte weegt de rechtbank mee:

* Verdachte heeft in een druk bezocht café de confrontatie met aangever [slachtoffer 1] en zijn vriend opgezocht. Aangever is op enig moment tussen zijn vriend en verdachte in gaan staan en heeft er vervolgens voor gezorgd dat zijn vriend zich met hem van de plek van de ruzie verwijderde. Op het moment dat aangever en zijn vriend wegliepen heeft verdachte aangever, die nota bene een sussende rol speelde, zonder enige aanleiding met een bierglas in het gezicht geslagen. Aldus heeft verdachte zich schuldig gemaakt aan een ernstige vorm van zinloos geweld in het uitgaansleven met zwaar lichamelijk letsel tot gevolg, waarvan aangever nu nog de gevolgen ondervindt en welk geweld veel maatschappelijke verontwaardiging heeft opgeroepen;

* na zijn daad heeft verdachte vrij snel het café verlaten, terwijl hij geweten moet hebben dat hij een persoon met zijn glas had verwond, zonder zich om het lot van het slachtoffer te bekommeren.

Ten voordele van verdachte weegt de rechtbank mee:

* Van de zijde van het slachtoffer is voorafgaande aan het strafproces veelvuldig de publiciteit gezocht, waarbij verdachte in een zeer negatief daglicht is geplaatst. Daarnaast zijn voorafgaande aan het strafproces beelden van het incident op meerdere internetsites geplaatst met bekendmaking van de volledige naam van verdachte en vaak voorzien van voor verdachte zeer nadelig commentaar. De rechtbank gaat ervan uit dat verdachte nu en in de toekomst, bijvoorbeeld bij het vinden van werk, grote nadelige gevolgen daarvan zal ondervinden;

* Verdachte heeft geen recidive op het gebied van geweldsdelicten. Weliswaar is verdachte op 1 augustus 2011 veroordeeld wegens openlijke geweldpleging, maar dit vonnis is nog niet onherroepelijk.

Met inachtneming van het voorgaande is de rechtbank van oordeel, dat in verband met een juiste normhandhaving niet kan worden volstaan met het opleggen van een andersoortige of geringere straf dan een gevangenisstraf welke vrijheidsbeneming meebrengt voor de duur als hierna te melden.

De rechtbank zal de eis van de officier van justitie niet volgen omdat de rechtbank tot een andere bewezenverklaring komt.

Met betrekking tot een deel van de op te leggen gevangenisstraf zal de rechtbank bepalen dat dit deel van die straf niet zal worden ten uitvoer gelegd mits verdachte zich tot het einde van de hierna vast te stellen proeftijd aan de voorwaarde houdt dat hij zich niet aan een strafbaar feit zal schuldig maken. De rechtbank wil hiermee verdachte ervan weerhouden wederom strafbare feiten te plegen en de ernst van het feit tot uitdrukking brengen.

De rechtbank acht geen gronden aanwezig om de gevangenneming van verdachte te gelasten. De daartoe strekkende vordering van de officier van justitie wordt afgewezen.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 1].

De officier van justitie heeft toewijzing gevorderd van de vordering van de benadeelde partij met dien verstande dat de post kleding gematigd wordt tot € 600,00. De officier van justitie heeft tevens de

oplegging van de schadevergoedingsmaatregel gevorderd.

De verdediging heeft de vordering betwist wat betreft de kosten kleding, reiskosten, rechtsbijstand en immateriële schadevergoeding.

De rechtbank acht toewijsbaar, als rechtstreeks door het bewezen verklaarde feit toegebrachte schade, de volgende onderdelen van de vordering, te weten immateriële schadevergoeding tot een bedrag van € 2.000,- en materiële schadevergoeding tot een bedrag van € 949,94, eerstgenoemd bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 13 februari 2011 en het tweede bedrag te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf heden, tot de dag der algehele voldoening. Het bedrag van € 949,94 is als volgt samengesteld:

* reiskosten:

- ziekenhuis Oss € 89,91 (14 x 33,8 kilometer à 0,19 eurocent per kilometer)

- ziekenhuis Groningen € 84,75 (446 kilometer vanaf Uden à 0,19 eurocent per kilometer);

* verbandmateriaal € 47,42;

* eigen risico € 127,86;

* kleding/schoeisel € 600,-, waarbij de rechtbank een aftrek "nieuw voor oud" toepast.

De rechtbank zal benadeelde voor het overige in zijn vordering terzake immateriële schadevergoeding niet ontvankelijk verklaren aangezien er nog geen sprake is van een medische eindtoestand en daarom het vaststellen van een totaal verschuldigd bedrag aan immateriële schadevergoeding een onevenredige belasting van het strafproces oplevert. De benadeelde partij kan dit onderdeel van de vordering bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

De overige onderdelen van de vordering terzake materiële schadevergoeding zal de rechtbank als onvoldoende onderbouwd en gemotiveerd weerlegd door de verdediging afwijzen. Meer in het bijzonder overweegt de rechtbank dat van de opgevoerde kosten terzake van vervoer vanuit Luxemburg en overnachting te Groningen onvoldoende is gebleken dat deze kosten in redelijkheid zijn gemaakt.

Voorts zal de rechtbank geen kosten aan rechtsbijstand toewijzen. Uitgangspunt bij het vaststellen van een bedrag aan salaris voor de gemachtigde is het liquidatietarief zoals dat gehanteerd door de sectoren kanton van de rechtbanken. Volgens dit tarief wordt een salaris gerekend voor het opstellen van het processtuk en voor het bijwonen van de zitting. In het onderhavige geval blijkt niet dat het formulier benadeelde partij door een raadsman is opgesteld en voorts heeft benadeelde zich op de zitting niet door een raadsman laten bijstaan. Er kan daarom geen sprake zijn van een vergoeding van kosten van rechtsbijstand. De rechtbank zal verdachte dan ook veroordelen in de kosten van de benadeelde partij, welke tot op heden worden begroot op nihil. Wel zal verdachte worden veroordeeld in de verder ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

De rechtbank zal voor het toegewezen bedrag tevens de schadevergoedingsmaatregel opleggen, nu de rechtbank het wenselijk acht dat de Staat schadevergoeding aan het slachtoffer bevordert, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf datum delict dan wel vanaf de datum van heden tot de dag der algehele voldoening.

Toepasselijke wetsartikelen.

De beslissing is gegrond op de artikelen:

Wetboek van Strafrecht art. 10, 14a, 14b, 14c, 24c, 27, 36f, 63, 302.

DE UITSPPRAAK

De rechtbank:

acht het primair tenlastegelegde niet wettig en overtuigend bewezen en spreekt verdachte daarvan vrij.

verklaart het tenlastegelegde bewezen zoals hiervoor is omschreven.

verklaart niet bewezen hetgeen verdachte meer of anders is ten laste gelegd dan hiervoor bewezen is verklaard en spreekt hem daarvan vrij.

Het bewezenverklaarde levert op het misdrijf:

T.a.v. subsidiair:
zware mishandeling

Verklaart verdachte hiervoor strafbaar.

De rechtbank legt op de volgende straf en maatregel.

T.a.v. subsidiair:

Een gevangenisstraf voor de duur van 10 maanden met aftrek overeenkomstig artikel 27 Wetboek van Strafrecht.

en bepaalt dat een gedeelte van deze straf, groot 5 maanden, niet zal worden ten uitvoer gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten, op grond dat veroordeelde zich voor het einde van een proeftijd van 2 (twee) jaren aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt.

wijst de vordering tot gevangenneming af.

legt op de maatregel van schadevergoeding van EUR 2.949,94 subsidiair 39 dagen hechtenis.

legt aan verdachte op de verplichting tot betaling aan de Staat ten behoeve van het slachtoffer [slachtoffer 1] van een bedrag van EUR 2.949,94 (zegge: tweeduizend negenhonderd negenenvieertig euro en viereennegentig eurocent), bij gebreke van betaling en verhaal te vervangen door 39 dagen hechtenis. Het bedrag bestaat uit een bedrag van EUR 2.000,00 aan voorschot immateriële schadevergoeding en EUR 949,94 aan materiële schadevergoeding (post reiskosten Oss EUR 89,91, reiskosten Groningen EUR 84,75, verband EUR 47,42, eigen risico EUR 127,86 en kleding/schoeisel EUR 600,00),

De toepassing van deze vervangende hechtenis heft de hiervoor genoemde betalingsverplichting niet op.

Het bedrag € 2.000,- te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 13 februari 2011 tot aan de dag der algehele voldoening en het bedrag € 949,94 te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf heden tot aan de dag der algehele voldoening.

Beslissing op de vordering van de benadeelde partij:

De rechtbank wijst de vordering van de benadeelde partij toe tot het hierna te noemen bedrag en veroordeelt verdachte mitsdien tot betaling aan de benadeelde partij, [slachtoffer 1], van een bedrag van EUR 2.949,94 (zegge: tweeduizend negenhonderd negenenvieertig euro en viereennegentig eurocent), te weten EUR 2.000,00 immateriële schadevergoeding en EUR 949,94 materiële schadevergoeding (reiskosten Groningen EUR 84,75, verband EUR 47,42, eigen risico EUR 127,86, kleding/schoeisel EUR 600,00).

Het bedrag € 2.000,- te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 13 februari 2011 tot aan de dag der algehele voldoening en het bedrag € 949,94 te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf heden tot aan de dag der algehele voldoening.

Wijst de vordering voor het overige af wat betreft het meer gevorderde aan reis- en verblijfkosten en kleding/schoeisel.

Verklaart de benadeelde partij niet-ontvankelijk in haar vordering ter zake immateriële schade voor zover een bedrag van € 2.000,- te bovengaande.

Veroordeelt verdachte tevens in de kosten van de benadeelde partij tot op heden begroot op nihil.

Veroordeelt verdachte verder in de ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken kosten.

Verdachte is van zijn schadevergoedingsplicht jegens de benadeelde bevrijd voor zover hij heeft voldaan aan een van de hem opgelegde verplichtingen tot vergoeding van deze schade.

Dit vonnis is gewezen door:

mr. P.J. Appelhof, voorzitter,

mr. E.C.P.M. Valckx en mr. S. van Lokven, leden,

in tegenwoordigheid van mr. H.J.G. de Bruijn-van der Sluijs, griffier,

en is uitgesproken op 2 februari 2012.

1 Verklaring van verdachte ter terechtzitting

2 Proces-verbaal van aangifte [slachtoffer 1], p. 31.

3 Verklaring van verdachte ter terechtzitting en waarneming door de rechtbank aan de hand van de terechtzitting getoonde videobeelden

4 Proces-verbaal van aangifte [slachtoffer 1], p. 31, en de foto, p. 36

5 Verklaring van verdachte ter terechtzitting en waarneming rechtbank aan de hand van de terechtzitting getoonde videobeelden.

6 Een geschrift, te weten een door [chirurg] ingevuld aanvraagformulier d.d. 14 februari 2011, p. 38

7 NFI-rapport d.d. 22 november 2011 in verband met de daarin opgenomen aanvullende medische informatie, verstrekt door plastisch [chirurg], p. 2 + 3

8 Verklaring van verdachte ter terechtzitting

9 Waarneming rechtbank aan de hand van de terechtzitting getoonde videobeelden.

10 NFI-rapport d.d. 22 november 2011, p. 10.

11 NFI-rapport d.d. 22 november 2011, p. 8.

12 Verklaring van de [getuige], p. 39

13 Waarneming rechtbank aan de hand van de terechtzitting getoonde videobeelden.

14 Proces-verbaal van aangifte [slachtoffer 1], p. 33

15 Proces-verbaal van aangifte [slachtoffer 1], p. 31-33

16 Een geschrift, te weten een door [chirurg] ingevuld aanvraagformulier d.d. 14 februari 2011, p. 38

17 Een foto, waarop de rechtbank ter terechtzitting letsel heeft waargenomen, p. 36

18 NFI-rapport d.d. 22 november 2011, p. 8, en de daarin opgenomen aanvullende medische informatie, verstrekt door plastisch [chirurg], p. 2 + 3